

Vlaams
Parlement

vergadering **C141**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 3 april 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de evaluatie van het energiearmoedeprogramma – 949 (2018-2019)	
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de aanpak van energiearmoede – 981 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over zonnedelen – 936 (2018-2019)	
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het potentieel van winkeldaken voor elektriciteitsproductie – 979 (2018-2019)	7
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de deur-aan-deur-verkopers van energiecontracten – 974 (2018-2019)	14
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over fotovoltaïsche panelen op spoorwegbermen – 977 (2018-2019)	17
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het gebruik van de zonnekaart – 978 (2018-2019)	20
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het eenheidstarief voor energiedistributie – 984 (2018-2019)	21

VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de evaluatie van het energiearmoedeprogramma – 949 (2018-2019)

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de aanpak van energiearmoede – 981 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: Aangezien ik de rol van voorzitter op mij neem, stel ik voor dat de heer Gryffroy eerst zijn vraag stelt.

De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Energiearmoede is een onderdeel van een ruimer armoedeprobleem. Onder energiearmoede wordt verstaan dat een gezin een te groot deel van het beschikbare inkomen moet besteden aan energiekosten. Voor velen is de energiefactuur een zware dobber en soms stelt men investeringen uit of tracht men kosten te vermijden, waardoor men inboet aan comfort.

Volgens de jaarlijkse Barometer Energiearmoede kampt een op de vijf gezinnen met een van de drie vormen van energiearmoede. Bij 14 procent van de gezinnen is het procentueel aandeel van het beschikbaar inkomen voor energiekosten 11,8 procent of hoger. Bij een doorsneegezin is dat 5,9 procent. 4,5 procent van de gezinnen verbruikt de helft minder dan een vergelijkbaar gezin. Men noemt dat verborgen energiearmoede. 6,2 procent van de gezinnen geeft aan onvoldoende middelen te hebben om de woning te verwarmen. Dat heet subjectieve energiearmoede. We stellen vast dat de cijfers over energiearmoede stabiel blijven op ruim 21 procent.

De huidige Vlaamse Regering is de eerste die een energiearmoedeplan met 34 concrete acties heeft uitgewerkt. Dat is een belangrijke stap om de energiearmoede in Vlaanderen aan te pakken. De initiatieven zetten zowel in op de optimalisatie van de bestaande bescherming tegen afsluiting van energielevering, als op structurele doelgroepmaatregelen op het vlak van rationeel energiegebruik. Er bestaan tal van maatregelen om de energiefactuur voor de diverse kwetsbare doelgroepen beheersbaar te houden. Denken we maar aan de initiatieven voor de beschermde afnemers zoals een sociaal tarief voor elektriciteit, gas en water, een toelage van het Sociaal Verwarmingsfonds, de verhoogde premies ter ondersteuning van energie-efficiënte investeringen, de energiesnoeiers en het renteloos lenen voor energie-investeringen.

Minister, hoe evalueert u het energiearmoedeplan? Op welke manier kan dit plan worden bijgestuurd? Welke bijkomende acties zult u ondernemen? Hoe gaat u de kwetsbare doelgroep informeren over de beschikbare beleidsinstrumenten, bijvoorbeeld de renteloze energielening of de verhoogde energieprijzen? Hoe gaat u de kwetsbare doelgroep proberen te bereiken en aan te zetten om hun woning energetisch op punt te stellen? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat investeringen in energie-efficiëntie, inclusief de financierskosten, vanaf dag één de druk op de energiefactuur verlagen?

Valerie Taeldeman (CD&V): Minister, ik verwijs naar de uitspraak van uw voorganger, minister Tommelein, die in deze commissie aankondigde dat we begin januari een evaluatie zouden krijgen van het energiearmoedeprogramma.

De voorbije weken heeft zowel de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) als de Koning Boudewijnstichting cijfers bekendgemaakt omtrent energiearmoede.

De VVSG gaf te kennen dat in 2017 bijna 100.000 gezinnen naar hun gemeente of OCMW zijn gestapt voor een tussenkomst in primaire noodzakelijke uitgaven, waar ze zelf de middelen niet meer voor hebben. Dat gaat over schoolfacturen, medische kosten en zelfs eten. Heel vaak moet ook tussengekomen worden in de nutsvoorzieningen. Opnieuw een aanwijzing dat een pak gezinnen in Vlaanderen geconfronteerd worden en blijven met energiearmoede. Ik som alle andere uitgaven ook op omdat we in deze commissie al dikwijls hebben aangekaart dat energiearmoede niet losstaat van andere betalingsmoeilijkheden.

De Koning Boudewijnstichting maakte recent de Energiebarometer bekend. De heer Gryffroy somde de cijfers al op.

Nu, bij het begin van de legislatuur is er een conceptnota energiearmoedeprogramma goedgekeurd. Dat is een actieplan met een dertigtal concrete acties, dat tot doel had om een belangrijke ambitie uit het Vlaamse regeerakkoord – de energiearmoede in Vlaanderen verminderen – te concretiseren en waar te maken.

We zitten met de sociale statistieken van de VREG, de Barometer Energiearmoede van de Koning Boudewijnstichting en het nieuws van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. En daarbij kan er toch worden opgemerkt dat we niet met een dramatische stijging van energiearmoede te maken hebben, maar toch ook niet met een spectaculaire daling. Het blijft eerder stabiel, als ik het zo mag zeggen.

Gelet op het feit dat die evaluatie werd aangekondigd, en begin dit jaar wordt opgeleverd, zou het goed zijn dat deze commissie de evaluatie van dat Vlaams energiearmoedeprogramma te zien krijgt. Kunnen we beschikken over die evaluatie? Kan de minister al enkele bevindingen meegeven in deze commissie, en kunnen er conclusies worden getrokken op basis van de evaluatie? Wordt er nog een bijsturing van het energiearmoedeprogramma verwacht?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Wat de evaluatie van het energiearmoedeprogramma betreft, kan ik u meedelen dat dit vrijdag waarschijnlijk wordt geagendeerd door de Vlaamse Regering, naast heel wat andere punten. Op dit ogenblik lopen daar ook nog een aantal interkabinettenwerkgroepen (IKW's) over. Maar omdat ik dat natuurlijk eerst aan de Vlaamse Regering moet meedelen, kan ik daar vandaag nog niet veel over zeggen.

Als de Vlaamse Regering hier vrijdag aanstaande kennis van neemt, zal de evaluatie waarschijnlijk op maandag voor iedereen beschikbaar zijn. U weet dat er 34 acties waren vooropgesteld, en dat daarvan een stand van zaken wordt gegeven in het energiearmoedeprogramma dat nu wordt meegedeeld. We zullen daar dan ook heel wat aanbevelingen krijgen.

Wat die aanbevelingen betreft, zal het in eerste instantie de Vlaamse Regering zijn die daar uitspraken over doet, en desgevallend advies geeft aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). U weet alleszins dat de tijd kort is om nog heel concreet iets te doen met de aanbevelingen die erin staan. Maar we plannen alleszins wel een intensief overleg met alle betrokken stakeholders, dit nadat er officieel kennis van wordt genomen. Wat dat betreft, kan ik vandaag de dag nog niet heel veel zeggen over de stand van zaken van het energiearmoedeprogramma.

Wat de andere vragen van collega Gryffroy betreft, in verband met de kwetsbare groepen, en hoe zij worden geïnformeerd: daaromtrent kan ik u meedelen dat wij, zowel wat de renteloze lening als wat de verhoogde energieprijzen betreft, enerzijds volop gebruikmaken van de bestaande communicatiekanalen. Anderzijds zien

wij ook een aantal bijkomende mogelijkheden op korte termijn om de kwetsbare doelgroep te informeren.

Zo zijn de energiehuizen op dit ogenblik al bezig met hun verruimde dienstverlening op lokaal niveau. Zij richten zich toch heel specifiek tot de kwetsbare doelgroepen. Daarbij is het belangrijk dat de energiehuizen samenwerkingsverbanden met andere lokale actoren uitbouwen; denk daarbij aan de OCMW's, de energiescanbedrijven, de BENOvatiecoaches, en dergelijke meer.

In de loop van de maand april wordt ook nog de campagne gelanceerd die gerichtere promotie zal maken voor sociale isolatieprojecten voor de private huurwoningen bewoond door kwetsbare gezinnen. Begin dit jaar zijn er ook nog vijf energiearmoedeconsulentenprojecten van start gegaan voor de periode 2019 tot en met 2021. Die zullen elk binnen hun werking een bijdrage leveren tot een beter bereik van de doelgroep.

Mijnheer Gryffroy, uw derde vraag sluit voor een stuk aan op uw tweede. Ik heb met andere woorden al geantwoord op de vraag hoe ik de doelgroep zal proberen te bereiken. Naast hen bereiken en informeren, moeten we hen er uiteraard ook van proberen te overtuigen om de nodige maatregelen te nemen. Dit zal zowel hun wooncomfort als hun verbruik verhogen en de energiefactuur doen dalen.

Zoals u weet, werken we volop aan een rollend fonds voor noodkopers. We hopen dat dat straks in de plenaire vergadering definitief wordt goedgekeurd. Met dat rollend fonds voor noodkopers zullen we een belangrijk deel van de doelgroep kunnen bereiken, met name mensen in armoede die een eigen woonst hebben die zich in een kwalitatief slechte staat bevindt. Een groot deel van de doelgroep huurt echter een woning. En daarom starten we binnenkort, samen met het Vlaams Energieagentschap, een communicatiecampagne die zich specifiek richt op de huurders en verhuurders.

De voorzitter zei het daarnet al: dit is de voorlaatste commissievergadering. Desgevallend, afhankelijk van wat er vrijdag te gebeuren staat, kan er op die laatste vergadering misschien nog meer tekst en uitleg worden gegeven over het energiearmoedeplan als dusdanig.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. We moeten dus afwachten wat er maandag publiek wordt gemaakt.

Halfweg 2018 had ik al een vraag om uitleg gesteld over dit onderwerp. U hebt toen ook al de opmerking gemaakt dat de definitie niet altijd eenduidig is. Wat is verborgen energiearmoede? 4,5 procent verbruikt de helft minder dan een vergelijkbaar gezin. Dat beschouw ik dan als verborgen energiearmoede.

Maar je kunt ook zeer energiezuinig zijn. Ik ken een paar van zulke mensen. Als ik hoor wat zij slechts betalen op jaarbasis ... Zij zitten inderdaad beduidend onder de helft van een gemiddeld verbruik. Leven die mensen dan in verborgen energiearmoede? Neen. Ik vind het dus een wat bizarre definitie, die steeds terugkeert.

In het rapport van het Rekenhof van eind vorig jaar, dat handelde over de periode 2017, heeft men ook twee belangrijke opmerkingen gemaakt. Eén, het eventueel herzien van de inkomensgrens. Twee, de doelgroepen worden nog steeds moeilijk bereikt, maar er is ook geen harmonisatie in de definitie van doelgroepen. In communicatie en teksten – besluiten van de regering, decreten enzovoort – spreekt men van kwetsbare gezinnen, prioritaire doelgroepen of overbeschermden afnemers. En stricto sensu zijn dat allemaal misschien wel verschillende doelgroepen. Maar soms voelt men zich dan niet aangesproken, omdat men zegt: 'Ik ben niet kwetsbaar. Ik ben misschien wel een beschermd afnemer, maar een beschermd

afnemer leeft niet noodzakelijk in energiearmoede.' Je kunt bijvoorbeeld ook een beschermde afnemer zijn omdat iemand in het gezin een bepaalde handicap heeft.

We zitten dus met een definitie die drie groepen kan omschrijven. En daardoor wordt het misschien wat moeilijker om die mensen te bereiken. Hun opmerking was dus dat de doelgroepen wat meer moeten worden geharmoniseerd in de omschrijving. En daarom moet je dus meer gaan werken met inkomensgrenzen. Minister, wat is daarover uw mening?

Valerie Taeldeman (CD&V): Ik had eigenlijk gehoopt dat de evaluatie vorige week al door de regering zou zijn behandeld, zodat we nu, net voor het paasreces, toch een grondige analyse en evaluatie hadden gehad van het Vlaamse energiearmoedeprogramma.

Laat mij duidelijk zijn: deze Vlaamse Regering en ook de regeringen voordien hebben er wel voor gezorgd dat er in Vlaanderen werk is gemaakt van een degelijk vangnet, voor wie in betalingsmogelijkheden komt met de energiefactuur. Er is ooit een benchmark gemaakt met andere Europese regio's. Daaruit blijkt duidelijk dat Vlaanderen toch een behoorlijk sterk vangnet heeft uitgebouwd voor de mensen die in de problemen komen.

Het was de duidelijke ambitie om de energiearmoede naar beneden te krijgen met het energiearmoedeprogramma. Alle indicatoren wijzen er toch op dat de situatie stabiel is gebleven.

Het is wat het is. De nota staat vrijdag op de agenda van de Vlaamse Regering. U hebt zelf aangekaart dat u de evaluatie nog aan deze commissie wilt voorleggen. Ik zou het zeer op prijs stellen dat we die nog krijgen. Ik denk dat er nog heel wat nuttige aanbevelingen zullen instaan die van groot belang zijn voor de volgende regering. Als men dan ook de opmerkingen van het Rekenhof in rekening brengt, dat op eigen initiatief een evaluatie of een audit heeft uitgevoerd, dan hebben we een aantal heel interessante aanbevelingen voor de volgende legislatuur.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Energie aanbieden is ook een thematiek die ons heel erg aanbelangt. Ik ben benieuwd naar de evaluatie die vrijdag op de agenda van de Vlaamse Regering staat. Ik ben er ook voorstander van om deze tijdens de laatste commissievergadering die na het paasreces zal plaatsvinden, nog structureel te bespreken. Dit is te belangrijk om zomaar te laten liggen.

Ik begrijp ook dat een aantal parameters stabiel zijn. Daar mogen we ons echter niet bij neerleggen. We moeten zorgen dat er een structurele daling tot stand wordt gebracht. We moeten echt kijken welke elementen hierin een rol spelen. Ik heb hiervoor ook geen pasklare oplossingen. Waarschijnlijk bestaan ze niet, want als ze bestonden, waren ze wel ingevoerd. We kunnen wel dingen anders doen dan wat we nu doen om die structurele daling tot stand te brengen. Ik kijk uit naar het debat ter zake tijdens de week na het paasreces.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: We beogen hoe dan ook hetzelfde doel, en dat is inderdaad een vermindering of verlaging van de energiearmoede.

Ik wil graag ingaan op uw verzoek om tijdens de eerste week na het paasreces het energiearmoedeprogramma te bespreken, afhankelijk natuurlijk van het antwoord op de vraag of het vrijdag door de Vlaamse Regering wordt behandeld. Daarover moet ik nog even voorbehoud maken, maar anders wil ik dat graag doen.

De definitie van de doelgroepen is inderdaad heel verschillend, mijnheer Gryffroy. We hebben ook heel verschillende wetgevingen. Federaal zijn er de sociale tarieven, anderzijds hebben we ook de energieheffing en de energielening. Ook het Rekenhof heeft de bedenking gemaakt dat er veel verschillen zijn en dat de afbakening van de doelgroepen heel complex is. De definitie ervan moet dringend geharmoniseerd worden. De verschillende maatregelen beogen echter ook allemaal een ander doel. Dat maakt het allemaal niet evident. De eerste stappen naar een harmonisatie van deze definitie zijn wel al gezet. Ik denk dat we daar in de toekomst zeker verder werk van moeten maken.

De verborgen energiearmoede is een terechte bekommernis, die we zeker in overweging moeten nemen. Doordat ze verborgen is, is het echter zeer moeilijk om te bepalen wie deze mensen zijn. Niet iedereen die een laag energieverbruik heeft, zit in de groep van de verborgen energiearmoede, zoals u al in uw voorbeeld aanhaalde. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we enerzijds de energiearmoede zoveel mogelijk proberen te detecteren, en dat we er anderzijds voor zorgen dat die zoveel mogelijk wordt teruggedrongen.

Ik hoop ook dat straks de digitale meter wordt goedgekeurd. De plaatsing van de digitale meter bij de budgethouders kan zeker een belangrijke bijdrage leveren in de verdere opvolging van mensen die in energiearmoede leven. Ik hoop dat we hier in de toekomst veel verder mee kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): We zullen het initiatief afwachten, maar u hebt ook mijn bezorgdheid gehoord omtrent de harmonisatie van doelgroepen. Ook moet men toch opletten met de verborgen energiearmoede.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over zonnedelen – 936 (2018-2019)

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het potentieel van winkeldaken voor elektriciteitsproductie – 979 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dit is een gekoppelde vraag. Ik weet dat collega Gryffroy misschien nog een sterker pleidooi houdt voor zonnedelen dan ik dat wil doen. Ik meen dat er op dat vlak nog heel wat potentieel aan te boren is. Ik stel die vraag nu omdat ik er eigenlijk wat ontgoocheld over ben dat er op dat vlak nog weinig vooruitgang is geboekt, ondanks de conceptnota van collega Gryffroy, ondanks herhaaldelijke vragen van mezelf en anderen, en ondanks het potentieel dat er is. Ik denk ook dat het draagvlak voor een digitale meter ook alleen maar kan worden vergroot als we dit soort zaken mogelijk kunnen maken. Vandaar ook mijn vraag.

Minister, begin vorig jaar kondigde uw voorganger, onze collega Tommelein, aan dat iedereen, dus ook particulieren, binnenkort zou kunnen zonnedelen, ook bekend als salderen op afstand. Dat was een heel voluntaristisch persbericht van de vorige minister. Hij zei dat dat tegen het einde van 2018 het geval zou moeten zijn. Ik stel vast dat we nu al in april 2019 zijn, de verkiezingen komen eraan, en op dat vlak is er nog weinig vooruitgang geboekt.

Wat is het principe? Wie zelf geen zonnepanelen heeft, zou moeten kunnen meegenieten van andere zonne-installaties, van een buur of een naburige school of een gemeentebestuur met zonnepanelen op het dak. Of een bedrijf, het maakt op zich niet uit, maar alleszins zou het gaan over iemand die te veel stroom heeft of in functie van zonnedelen zonnepanelen wil leggen. Dat zou moeten kunnen. Wie mee investeert in een zonnepark, zou dat verrekend moeten kunnen zien in de eigen individuele energiefactuur. Dat is het model. De zon schijnt voor iedereen, maar niet iedereen heeft een geschikt dak om zelf zonnepanelen te plaatsen. Tegelijkertijd stellen we vast dat er nog heel wat grote bruikbare daken beschikbaar zijn in Vlaanderen. Ik denk dan aan heel wat sportinfrastructuur, maar ook aan infrastructuur van winkels, kmo's, administraties. Op de meeste daken liggen eigenlijk nog steeds geen zonnepanelen.

Met zonnedelen geven we de productie van hernieuwbare energie een boost en genieten ook zij die zelf geen zonnepanelen hebben, mee van het rendement. Dat vergroot het draagvlak, draagt bij tot meer hernieuwbare energie en vermijdt verspilling. Ik herinner u aan berichten eind 2018 dat mensen die een overschot aan energie hebben, die energie in sommige gevallen eigenlijk verspillen, omdat die energie toch gewoon weg is indien ze die dan niet opgebruiken. Eigenlijk is dat zonde, zeker op momenten dat de energie zelf schaars is.

Toenmalig minister Tommelein kondigde dus aan dat in het najaar van 2018 een en ander operationeel zou zijn. Ik stel vast dat dat nu nog niet het geval is. Vandaar mijn evidente vragen. Hoever staat het met zonnedelen? Kunt u mij een stand van zaken geven? Kunt u aangeven, indien het allemaal nog niet zo is zoals we het zouden willen, wanneer deze nieuwe regelgeving van kracht wordt?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik zal eerst mijn vraag doorlopen en dan wat inspelen op hetgeen collega Danen heeft gezegd. We weten allemaal dat we proberen prioritair in te zetten op zon, wind en warmte. In juli 2016 heeft de Vlaamse Regering ook de conceptnota 'Zonneplan' van toenmalig minister Tommelein goedgekeurd, een plan dat erop is gericht om zonne-energie opnieuw aantrekkelijk te maken. We hebben immers inderdaad eigenlijk nog wel wat potentieel, zoals collega Danen zegt. Minister Tommelein had toen gezegd dat iedere Vlaming minimaal één zonnepaneel moest hebben liggen. In 2020 zou de totale capaciteit aan pv-panelen 3700 megawatt moeten bedragen. Er blijkt dat in 2018 voor 211,54 megawatt pv-installaties werden aangemeld. Maar u hebt toen aangegeven dat dat nog kon oplopen tot 231 megawatt. Dat zou het totaal dan brengen op 2750 megawatt.

We zien ook – dat is een terechte bezorgdheid – dat privépanelen vooral een residentieel fenomeen zijn. In 2018 ging 86 procent van de 211,54 megawatt die geplaatst is, over installaties kleiner dan 10 kilovoltampère.

Om de doelstelling 2020 te halen – 3700 megawatt dus – moet er jaarlijks meer dan 500 megawatt worden geïnstalleerd. Vorig jaar is er 211 megawatt geplaatst. Als die trend zich doorzet, komen we maar uit op ongeveer 3200 megawatt. Dat is 500 megawatt af van de 3700 megawatt vooropgesteld in het zonneplan. Er moet dus worden gezocht of er nog drempels weggewerkt moeten worden, zonder dat we de maatschappelijke kost in gevaar brengen. Ik wil uiteraard niet opnieuw meemaken wat we in 2014-2015 hebben meegemaakt, namelijk dat we de factuur uit het verleden moesten verrekenen in de huidige elektriciteitsfactuur, met alle gevolgen van dien.

Zelf heb ik al meerdere initiatieven genomen om zonnepanelen in Vlaanderen een boost te geven. Ik denk aan mijn eigen conceptnota's over zonnedelen en salderen op afstand, over batterijtechnologie en energie-entiteiten. Die laatste is recent ingediend. Ik heb ook onderzoek gedaan naar monumenten en kerken, waar er wel degelijk mogelijkheden zijn. Ook daken van bedrijven, sporthallen of overheidsgebouwen

zijn geschikt voor zonnepanelen. Om te vermijden dat we open ruimte moeten aansnijden – zoals men ziet in Duitsland of Nederland waar men zonnepanelen in velden plaatst –, is het handiger om de panelen op een dak te plaatsen.

Ik las dan het kleine artikeltje van Comeos, de Belgische sectorfederatie van handelsbedrijven, die becijferd heeft dat men door alle grote winkeldaken vol te leggen met zonnepanelen, het huidige zonne-energievermogen zou kunnen verdubbelen. Nog volgens Comeos zou de huidige administratieve rompslomp en de onmogelijkheid om de energie van zonnepanelen op een winkeldak aan de burens te leveren, ertoe leiden dat te weinig winkelketens zonnepanelen plaatsen. Comeos vraagt aan de overheid om maatregelen te nemen om dit te veranderen.

Ongeveer een jaar geleden maakten drie studenten van de toegepaste economische wetenschappen van de UHasselt een eindwerk over het opmaken van een businessplan voor zonnepanelen op grote daken. Ze zijn vertrokken van de drie parameters die belangrijk zijn om een businessplan te kunnen doen slagen. Een eerste parameter is uiteraard de kostprijs. Wat is de totale kost per kilowatt of per 100 kilowattpiek? Een tweede parameter die een belangrijke rol speelt: vroeger was het de gewoonte dat de zonnevereniging die de installatie bouwt, huur betaalt aan de eigenaar van het gebouw. Een derde parameter die een rol speelt: als de zonnevereniging de elektriciteit wil verkopen aan wie onder het dak zit, dan is die vragende partij om niet mee te moeten betalen aan de stroom die komt van zijn dak. Er is ook rekening gehouden met een vierde parameter, namelijk hoeveel kan ik zelf gebruiken? Als ik een contract maak om stroom af te nemen van het dak, kan ik daar veel of niet veel van gebruiken?

De resultaten waren zoals ik verwacht had. De huurprijs moet zo laag mogelijk zijn. Men moet zoveel mogelijk zelf kunnen gebruiken of toch diegene die onder het dak zit. Er zijn retailers die zodanig goed aankopen, dat het – bij wijze van spreken – de businesscase niet rendabel maakt als ze de stroom aankopen die geproduceerd wordt op hun dak. Volgens mij zijn er maar een beperkt aantal oplossingen. Op kleine schaal zijn er ondertussen oplossingen, zoals de coöperatieven. Ook op grotere schaal zijn er bijvoorbeeld in West-Vlaanderen projecten met betrekking tot crowdlending, waardoor men grotere investeringen kan doen. Het blijft echter altijd bij een financiële return. Bij crowdlending of een coöperatieve krijgt men op het einde van het jaar geld.

Het zou natuurlijk wel aantrekkelijker zijn mocht dit ook kunnen gebeuren per kilowattuur. Ik heb daar heel wat rondvraag rond gedaan, en blijkbaar – tenzij de minister mij nu tegensprekt – is er daar geen decretaal of wettelijk initiatief voor nodig. Men kan dat dus doen, en de leverancier is vrij om dat te doen. Voor een correcte verrekening is het hebben van een digitale meter bij de particulier natuurlijk wel een *conditio sine qua non*. Met andere woorden: als dit uitgerold is, kan men dat doen.

We moeten natuurlijk wel opletten: wij gaan niet in de plaats treden van de markt. Wij gaan de businesscase dus niet verplichten. Het zijn dan de leveranciers of de zonneverenigingen die afspraken maken met leveranciers. En die beslissen dan om het al dan niet te doen.

We kunnen wel vaststellen dat het om een maatschappelijk draagvlak gaat. Ik zal hier zeker geen namen noemen, maar er lopen ondertussen al gesprekken tussen de eigenaar van het gebouw, de huurder van het gebouw en de zonnevereniging. Want als iedereen zijn graantje wil meepikken van de winst, dan blijft er niet veel over. En dan heb je geen interessante businesscase.

Als iedereen een klein beetje zijn verstand gebruikt en probeert wegwijs te raken in de kosten, dan kun je wel een interessante businesscase hebben, met een normaal rendement: laat ons zeggen een internal rate of return (IRR) van maximaal

5 procent bruto. Dan is dat wel mogelijk, en dan zie je inderdaad dat een van de voorwaarden daarbij is dat men niet te veel huur vraagt voor het dak.

Als je natuurlijk een kleinere retailer bent, dan lijkt de aankoopprijs normaal gezien wat hoger – dat is ook interessant. Er is bovendien een groot verschil tussen een retailer die bijvoorbeeld ook koelkasten en diepvriezers heeft, en een retailer die enkel schoenen opslaat, en die dus enkel verlichting nodig heeft. Dat vormt dan wel een beperking bij het verkrijgen van een goede prijs.

De sectorfederatie geeft aan dat er een enorm potentieel voor zonnepanelen op daken van retailzaken onbenut blijft, en ik denk dat dat klopt. Volgt u dit standpunt? Wat is volgens u de reden daarvoor, en welke bijkomende drempels zijn er volgens u?

Welke maatregelen zult u nemen om deze drempels weg te werken en om winkels te stimuleren en te sensibiliseren om te investeren in zonnepanelen of andere vormen van duurzame-energieproductie? Op welke manier kunnen handelszaken de overvloedige stroom aan de buurt leveren? Kunnen lokale energie-entiteiten een antwoord bieden op deze vraag? Wanneer zult u dit realiseren?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Ik begin met de vraag van collega Danen over de stand van zaken rond zonnedelen. Ik verwijs daarbij naar wat we op 13 februari 2019 al in deze commissie hebben gezegd. Wij zijn bij Fluvijs nagegaan wat de stand van zaken is, en dan verwijs ik opnieuw naar het antwoord op uw vraag om uitleg nummer 781.

Uit navraag bij Fluvijs kan ik u melden dat de situatie nog steeds overeenkomt met het antwoord op uw vraag om uitleg nummer 781. Ik heb toen op 20 februari het volgende geantwoord gegeven: "Het project rond zonnedelen bij de distributienetbeheerders is op dit ogenblik nog steeds lopende, maar het kent alleszins al vordering of vooruitgang. Er is een leverancier gevonden waarbij een virtueel proefproject is gestart. Op dit moment wachten we de resultaten van dat virtuele project af. Op basis van die resultaten zal dan in de toekomst verder worden bekeken of er effectief een proefproject kan worden opgezet waar gezinnen en bedrijven kunnen aan deelnemen of in participeren."

Nu, we hebben vanmorgen nog van Fluvijs vernomen dat er na het paasreces een formele vergadering plaatsvindt, waarbij dan een en ander wordt teruggekoppeld rond dat proefproject als dusdanig.

Wat uw tweede vraag betreft, over het wijzigend regelgevend verhaal daarrond: ik denk dat zowel het verhaal van de 'local energy communities' als het verhaal van de regelluwe zones een enorme bijdrage kunnen leveren. Zo hebben we bijvoorbeeld die proeftuinen.

We kunnen dan bekijken of het nodig is om het regelgevend kader al dan niet aan te passen. Dat is specifiek een antwoord op uw tweede vraag: moet er heel concreet iets worden veranderd? We gaan dit dan verder bekijken in het kader van die proeftuinen.

Mijnheer Gryffroy, u zegt dat er heel veel potentieel is qua zonne-energie, maar dat er te weinig vooruitgang wordt geboekt. Ik heb het vorige keer ook al gezegd. In de cijfers die we tot nu toe hebben meegegeven, werd nog niet alles meegenomen. Er zijn nog een aantal belangrijke elementen, zoals het Kristalpark, dat toch ook goed is voor 100 megawatt, maar ook het verhaal van de drijvende zonnepanelen, die recent werden goedgekeurd en waarbij toch ook heel wat extra megawatt aan zonne-energie wordt geproduceerd. Daarop wilde ik toch even de aandacht vestigen.

Los daarvan, is het dakenpotentieel in Vlaanderen enorm. Er is nog heel wat extra potentieel, dat we maximaal moeten proberen te benutten.

We kunnen bevestigend antwoorden op uw eerste vraag. Er is nog een enorm potentieel op daken van retailzaken. Er is een groot potentieel op de daken van gebouwen in Vlaanderen. De zonnekaart berekende een technisch potentieel van 57 gigawatt op de ideale dakdelen. Dit betekent natuurlijk niet dat er ook een economisch potentieel is voor die 57 gigawatt. Uit de laatste cijfers blijkt dat er in Vlaanderen op dit ogenblik 2,8 gigawatt aan PV-vermogen (photovoltaic) is geïnstalleerd. Hiermee hebben we 5 procent van het technische potentieel ingevuld.

Ik heb begrepen – en u geeft het zelf ook aan – dat winkelketens vaak geen eigen vermogen willen investeren in hernieuwbare energie op hun daken. Wat dat betreft, is het volgens ons belangrijk om waar mogelijk een derdepartijfinanciering meer mogelijkheden te geven. Het zou alleszins een nuttig instrument zijn. We hebben in 2017 al een eerste stap gezet door het ondersteuningssysteem in die richting aan te passen. In de volgende legislatuur zou een systeem zoals tendering hier verder op kunnen enten, zodat de administratieve last voor dergelijke projecten sterk kan dalen. Het systeem van de projectspecifieke bandingfactoren draagt niet bij tot een minder complex ondersteuningssysteem.

Verder werkt het Vlaams Energieagentschap momenteel samen met het agentschap Informatie Vlaanderen om het potentieel van de zonnekaart verder onder te verdelen per sector. Het is belangrijk dat we inzicht krijgen in de verdere onderverdeling van het potentieel, om, zoals u aangeeft, in overleg met de betrokken sectoren dit potentieel verder te ontwikkelen. Hierdoor wordt het mogelijk om specifieke beleidsmaatregelen per sector uit te werken om het potentieel verder in te vullen en de effectiviteit van deze maatregelen in te schatten. De resultaten van deze gedetailleerde analyse worden in het najaar verwacht.

Samen met Comeos zullen we de specifieke drempels en mogelijke oplossingen bespreken in het kader van de mini-EBO (energiebeleidsovereenkomst) die eind 2018 met hen is afgesloten. Op 1 april 2019 is het traject officieel van start gegaan. Binnen het concept van de mini-EBO's ligt de focus normaal gezien voornamelijk op energie-efficiëntie. Omdat de handelssector een groot potentieel heeft aan beschikbare daken voor PV-installaties, zoals u zelf ook aangeeft, werd binnen de mini-EBO met Comeos ook een belangrijk luik rond PV opgenomen.

Tot eind maart 2022 zal een sectorale energiecoach, gefinancierd door de Vlaamse overheid, ondernemingen in de handelssector verder coachen en begeleiden om hun energieverbruik te verminderen en de energiehuishouding maximaal te verduurzamen.

In de Europese richtlijn zijn de hernieuwbare-energiegemeenschappen voorzien. Afhankelijk van de omzetting van deze richtlijn zie ik inderdaad mogelijkheden voor de retailsector om daar massaal op in te zetten.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Ik zie een gigantische kloof tussen wat voormalig minister Tommelein in het begin van vorig jaar aankondigde en uw antwoord. Minister Tommelein zei dat dit op het einde van 2018 volledig operationeel zou zijn. U zegt dat u iemand hebt gevonden die het wil proberen, dan komen er nog wat proefprojecten en daarna kunnen we het misschien uitrollen. Als ik dat hoor, dan zijn we op dat vlak nog niet aan het einde van de rit. Dat gaat nog zeker een, twee, drie jaar duren.

U bent natuurlijk niet verantwoordelijk voor wat minister Tommelein allemaal heeft gezegd. Dan zou uw kast wel heel vol zitten, vermoed ik. Wanneer verwacht u

echter concreet dat mensen en bedrijven echt gebruik kunnen maken van zonnedelen? Dat heeft echt wel potentie. Ik geef een heel eenvoudig voorbeeld. Als mijn buur indertijd te veel zonnepanelen heeft geïnstalleerd of als hij intussen stroom overheeft omdat de kinderen de deur uit zijn, dan zou het toch interessant zijn dat ik virtueel stroom van hem kan kopen? Een ander eenvoudig voorbeeld: een school in mijn buurt plaatst zonnepanelen. Dan is het toch goed dat de school op een heel gemakkelijke manier aan zonnedelen kan doen en de ouders die er mee in investeren, een korting op hun energiefactuur kan bezorgen? Zo eenvoudig zie ik het. In de frontoffice moet het heel erg simpel zijn voor mensen om aan zonnedelen te doen, ook al is het in de backoffice natuurlijk wel wat ingewikkelder.

Wanneer denkt u dat we aan die eenvoudige manieren van zonnedelen kunnen beginnen? Ik hoor graag van u een timing.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik heb geen uitspraak gedaan over hoever we met onze zonne-energie staan. Ik stel enkel vast dat het Zonneplan over 3.700 megawatt in 2020 spreekt. We zaten op het einde van 2018 op 2.750 megawatt, waarvan er in 2018 231 megawatt is geïnstalleerd. Dat is een vaststelling. Er moet dus nog 500 megawatt per jaar bij komen. Als het Kristal Solar Park erbij komt, dan gaat het nog over 300 megawatt. Het Kristal Solar Park wordt trouwens ook maar een keer geplaatst, geen twee keer.

U zult het hoe dan ook zeer moeilijk hebben om deze cijfers te halen. Ik kom terug op het economische potentieel. We zullen altijd dezelfde discussie hebben. In de studie van de Universiteit Hasselt waarvan ik copromotor was, wordt bekeken wat een rendabel project is. Als de huidige kostprijs voor elektriciteit 90 euro per megawattuur is, als men bereid is om maximaal 90 euro min 5 procent te betalen voor de stroom die van het dak komt, als de zelfafname 80 procent is én als de investeringskost minder dan 1 euro per wattpiek is, dan kom je aan een ingrijpende energetische renovatie (IER) uit van netto 2,55 procent. Dat zijn de voorwaarden. Ik kan proberen om de IER op te trekken. Ik moet natuurlijk rekening houden met de huidige waarde van de ondersteuning via de groenstroomcertificaten. U kunt zeggen dat u die ondersteuning optrekt en zo de IER doet stijgen, maar dan hebben we weer een discussie over wat het economische potentieel is. Zit die in de energiefactuur of is er een echt economisch potentieel? Daarvoor wil ik wel waarschuwen. Het is maar al te makkelijk om het economische potentieel te verbeteren door ervoor te zorgen dat de ondersteuning bijvoorbeeld hoger is. Dan zie je inderdaad dat alle daken vol zullen liggen met zonnepanelen, maar die worden dan wel betaald door iedereen die energie verbruikt.

Ik had wel verwacht dat minister Tommelein dit niet in orde zou krijgen tegen het einde van 2018. Ik heb ook contacten in de sector. Daardoor wist ik ook dat de distributienetbeheerders en de leveranciers met proefprojecten bezig waren. De bepaling over de regelluwe zones bestond nog niet toen minister Tommelein zijn plannen had aangekondigd. Pas nu zijn de regelluwe zones van kracht en wordt de bepaling ervan uitgewerkt.

Het moet dus inderdaad wat worden uitgewerkt en beproefd vooraleer men ook de problemen ziet. Mijnheer Danen, ik verwijs naar uw voorbeeld. U wilt dat aan uw buur kunnen leveren. Dat wordt eigenlijk opgelost als je 'local energy communities' hebt. Dan doe je dat op straatniveau of op wijkniveau, of voor een appartementsblok, zoals ik zelf heb voorgesteld in mijn conceptnota, of zelfs voor een retailpark. Dan ga je niet noodzakelijk alle daken gigantisch volleggen omdat je zoveel megawatt geïnstalleerd wilt hebben. Neen, dan bekijk je voor je local energy community hoeveel kilowatt of megawatt je op al die daken samen gaat plaatsen waarvan je weet dat dat minimaal binnen die lokale energie-entiteit zelf ook kan

worden geconsumeerd. Dat is immers nog altijd het beste qua economische rendabiliteit: kan ik wat ik produceer ook verbruiken? Als men wil plaatsen om te plaatsen, dan moeten we een hogere ondersteuning geven, en die komt in onze factuur, wat ik ook niet wil. Ik wil gewoon hebben dat men juridisch kan werken met lokale energie-entiteiten, waardoor je inderdaad meer potentieel hebt, bijvoorbeeld in een shoppingcenter, in appartementsgebouwen, retailparken, woonwijken enzovoort.

Ik wist dat dat eind 2018 niet klaar zou zijn, maar wanneer zal men dan wel het initiatief nemen met die local energy communities? Dat is volgens mij immers een van de bottlenecks, inclusief de uitvoering van de digitale meter.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Collega's, dank u voor uw bijkomende vragen.

Collega Danen, we moeten ook eerlijk zijn: het is ook een heel complexe kwestie. U zegt zelf dat het voor de gebruiker, voor de mensen in de straat heel simpel moet zijn om aan zonnedelen te kunnen doen, maar het is natuurlijk complexer dan dat. Het is niet gewoon ergens wat zonnepanelen leggen, waarop iedereen dan gezamenlijk kan interen. Net omdat het een complexe kwestie is, denk ik dat we heel veel kunnen leren uit de praktijktesten, uit de proeftuinen die nu volop worden uitgerold. Opnieuw, ik heb van Fluvius gehoord dat ik na het paasreces een uitgebreide toelichting kan krijgen over het proefproject waarmee de eerste leverancier nu van start is gegaan. Ik heb er alleszins een goed oog in dat we daarmee voort kunnen doen.

Mijnheer Gryffroy, u zegt dat het businessmodel tout court moet kloppen, dat iedereen massaal veel zonne-energie wil, maar dat men uiteraard niet zal investeren als het businessmodel niet klopt. Ik denk dat ter zake alles samenhangt. Een eerste belangrijke, noodzakelijke vereiste – en ik denk dat mijn voorganger, collega Tommelein, dat ook altijd heeft gezegd – is natuurlijk die digitale meter, zodat we heel duidelijk en exact de opgewekte en afgenomen energie, alsook wat we hebben geïnjecteerd, in rekening kunnen brengen. Ik denk dat dat een heel belangrijk gegeven is, maar opnieuw: ik hecht ook heel veel geloof aan onze regelluwe zones en aan de richtlijn inzake de local energy communities. We moeten inderdaad volledig naar het decentrale systeem, waarbij men op wijk- en zelfs op straatniveau, of op winkel-, op retailniveau daadwerkelijk de energie kan opwekken en verspreiden, eventueel tijdelijk nog kan opslaan. Ik geloof echt wel dat dat eraan komt en dat dat met de doorbraak van de digitale meter en de doorbraak van de batterijen inderdaad wel allemaal kan kloppen. Ik ben niet voor een verdere ondersteuning. Een ondersteuning is louter een herverdeling, en daar gaan weer andere mensen nadeel van ondervinden. Opnieuw, het businessmodel moet kloppen. Ik denk, met alle gegevens die we nu voorhanden hebben, dat we er wel degelijk zullen komen. Ik wil niet aan doemdenken doen. Men heeft het over 500 megawatt per jaar waarop mee moet worden geïnvesteerd. Ik verwijs naar alle mogelijke projecten die er zijn. Ik denk ook nog aan Volvo Gent. Dat is ook nog niet mee in de cijfers opgenomen. Ik ben ervan overtuigd dat we het dan wel zullen halen, zeker ook met de nieuwe projecten die nog allemaal op til zijn. Ik hecht veel geloof aan het gedecentraliseerd systeem, op wijkniveau, op buurtniveau, aan het zonnedelen. Ik denk dat iedereen klaarstaat om daar massaal gebruik van te maken.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dat het allemaal ingewikkeld is, dat weet ik zelf ook wel. Vooral in de zogenaamde backoffice is het heel erg ingewikkeld en moet alles goed op elkaar afgestemd zijn. Daartoe kunnen de systemen die u net hebt opgenoemd

helpen. In de frontoffice, wat de burgers en bedrijven te zien krijgen, moet het echter heel simpel zijn.

Ik herhaal nogmaals dat mensen mee moeten kunnen investeren in zonnepanelen en daarvoor korting moeten krijgen op de energiefactuur. Zo simpel moet het eigenlijk zijn. Mensen die geïnvesteerd hebben in zonnepanelen en van wie nu blijkt dat ze te veel geïnvesteerd hebben, moeten de overtollige energie kunnen delen of verkopen. Zo simpel moet het zijn. Ik hoop dat we daar snel vooruitgang in kunnen boeken, want volgens mij kunnen we met zonnedeelsystemen het draagvlak en ons potentieel de komende maanden en jaren vergroten. Zoals collega Gryffroy zegt, hebben we onszelf inderdaad heel hoge doelstellingen opgelegd. Als we die willen halen, dan moeten we alle zeilen bijzetten. Zonnedelen kan zo'n zeil zijn.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik denk niet dat ik een doemdenker ben omdat ik een realist ben. Ik weet dat er veel meer voluntaristische mensen of partijen zijn, maar ik ben een realist. 500 megawattuur per jaar de komende twee jaar lijkt me geen 'makkie', vooral omdat ik niet zou aanvaarden dat de overheid, om de doelstelling mordicus te halen, dat gewoon doet door de ondersteuning te verhogen. Daardoor zouden er misschien wel meer projecten komen, maar andere energieverbruikers zouden het uiteindelijk via hun factuur moeten betalen. We moeten hier heel eerlijk in zijn: er komt mij nooit iemand vragen of een zonnepaneel goed is voor het milieu, maar wel of er nog een rendement mee te halen is.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de deur-aan-deur-verkopers van energiecontracten – 974 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Schrijnende verhalen over de oneerlijke praktijken van deur-aan-deur- of televerkopers van energiecontracten duiken nog altijd regelmatig op in de media en zelfs in mijn mailbox. Mensen worden overgehaald om van energieleverancier te veranderen en beseffen onvoldoende dat ze een contract hebben ondertekend of dat ze hebben ingestemd met ongunstige voorwaarden. In 2018 waren er vijfhonderd klachten bij de Ombudsdienst voor Energie van gezinnen die ongewenst van energieleverancier veranderen.

De liberalisering van de energiemarkt zorgt er uiteraard voor dat energieleveranciers mogen werken met verschillende contracten. Het is aan de consument om alert te zijn en steeds te opteren voor de beste voorwaarden. De V-test is daarvoor bijvoorbeeld een handig hulpmiddel. Toch stellen we vast dat niet iedereen even goed geïnformeerd is en zich nog laat inpakken door gewiekste verkopers. Vaak wordt vooral de kwetsbare doelgroep gevisieerd.

De energieleveranciers hebben een gedragscode ondertekend, maar in de praktijk stellen we vast dat die niet altijd wordt gerespecteerd. De misbruiken of bedenklijke praktijken van deur-aan-deurverkopers van energiecontracten is zeker geen nieuw thema. We hebben dit al behandeld in deze commissie. Toen spraken we van 0,18 procent van de klachten, wat neerkwam op vierhonderd effectieve klachten. We zagen toen ook dat hier een belangrijke rol is weggelegd voor de federale minister van Consumentenzaken.

Ook Vlaanderen kan echter een verantwoordelijkheid opnemen en de energiefactuur blijft daarbij een aandachtspunt. Vandaag is deze factuur nog te ingewikkeld en bevat ze te veel kleine cijfertjes. Ik heb het dan niet over de tussentijdse facturen, maar wel over de eindafrekening. Vandaar stelde ik reeds voor om steeds duidelijk de duurtijd van het lopende contract en het meest voordelige contract te vermelden. De duurtijd wordt in de meeste gevallen ondertussen wel vermeld, maar het meest voordelige contract wordt zelden vermeld. In dat opzicht kan de energiefactuur een belangrijk sensibiliserend instrument worden voor de consument.

De energiefactuur blijft een belangrijk instrument om duidelijk te communiceren met de consument. Wat is de stand van zaken van de werkgroep van de federale overheid en de gewesten voor het vereenvoudigen van de energiefactuur? Zal Vlaanderen actie ondernemen om de duurtijd van het contract en het meest voordelige contract prominent en dus niet in de kleine lettertjes op de factuur te vermelden? Dat is iets wat ik al verschillende keren gevraagd heb. Als je kijkt naar de facturen, dan staat dat inderdaad ergens in de kleine lettertjes vermeld.

Hoe evalueert u de gedragscode voor de energieleveranciers in verband met dergelijke verkooppraktijken? Op welke manier kan die verfijnd worden? Wat is de procedure bij de energieleveranciers als verkopers de gedragscode overtreden?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Het kabinet van federaal minister van Consumentenzaken Kris Peeters heeft op 19 oktober een persconferentie gehouden over het akkoord rond de vereenvoudiging van de energiefactuur. Ook de gewesten hebben daaraan deelgenomen. De persconferentie werd uitvoerig besproken in de media. Een aantal aspecten van uw vraag zijn dus voor een stuk achterhaald.

Er is toen alleszins duidelijk gecommuniceerd dat de duurtijd uitdrukkelijk vermeld moet staan op de energiefactuur. Daarnaast is er ook een duidelijke bepaling opgenomen die de klant gericht moet sturen naar de juiste adressen en websites voor energiegerelateerde vragen. De eerste verwijzing is naar de V-test, zodat iedereen de vergelijking kan maken en de klant er duidelijk op gewezen wordt dat hij steeds moet nagaan of hij de meest voordelige prijs betaalt voor zijn gebruik.

Als uw vraag inhoudt om steeds individueel aan te geven welk contract het meest voordelig is, dan moet ik daar negatief op antwoorden. Dat zou immers een heleboel extra werk met zich meebrengen en zou de factuur opnieuw onduidelijk maken. Bovendien kan de klant wel het meest voordelige contract bij zijn eigen leverancier hebben, maar daarom nog niet het meest voordelige contract op de markt.

Wat uw tweede vraag betreft, gaat het hier, zoals u weet, om uitsluitend federale materie. Aangezien dit echter ook wordt opgenomen in het kader van het energiearmoedeprogramma, kan ik wel heel kort meegeven dat er in de vrije elektriciteits- en gasmarkt inderdaad een gedragscode is voorzien ter bescherming van de consument, waarin deur-aan-deurverkoop is opgenomen. De Federale Overheidsdienst (FOD) Economie, K.M.O., Middenstand en Energie volgt de naleving daarvan op. Daarnaast heeft de vzw Belgian Direct Sales Organisation (BDSO) in overleg met minister Peeters ook een gedragscode opgesteld. De economische inspectie zal toezicht houden op de naleving daarvan.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Het kan zijn dat ik het antwoord niet gehoord heb, maar vanaf wanneer gaan die maatregelen in? Ik neem er even mijn eigen tussentijdse factuur bij, en wat u net verteld hebt, staat daar niet op.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dit is inderdaad vooral een federale bevoegdheid, maar dat wil niet zeggen dat wij niet zelf ons best kunnen doen om ervoor te zorgen dat mensen de juiste factuur krijgen.

We hebben het er hier al een aantal keer over gehad, maar het kwaad blijft geschieden. Dat stel ik toch vast. Onlangs las ik een artikel in een populair weekblad. In dat artikel getuigden voormalige deur-aan-deurverkopers, en zij wisten te zeggen dat een bepaald percentage mensen altijd koopt als ze met iets aan de deur komen. Ik ben het percentage vergeten, maar het komt erop neer dat je altijd een paar contracten verkocht hebt, zolang je een bepaald volume kunt creëren. Dat gaat dan vaak om kwetsbare mensen die we tegen zichzelf moeten beschermen.

Ik denk dat niet alleen deur-aan-deurverkopers in dat bedje ziek zijn. Zij zijn vaak ook maar uitvoerders van jobs die ze van grote bedrijven krijgen. Ik denk dat energieleveranciers hier hun verantwoordelijkheid moeten opnemen en zullen moeten zeggen dat die manier van verkopen niet meer bij hen past. Misschien moet Vlaanderen ook wat initiatieven nemen om de energieleveranciers daarvan te overtuigen. Ik denk dat leveranciers op dat vlak ook wel in een kwaad daglicht gesteld worden. Deur-aan-deurverkoop van energiecontracten staat immers bijna synoniem voor slechte contracten. Dat mogen we niet meer toelaten.

De voorzitter: Collega Gryffroy, moet er u nog iets van het hart?

Andries Gryffroy (N-VA): Ik wilde het even juister formuleren. In mijn tussentijdse energiefactuur staat er niets over het meest voordelige contract, dus ook niet prominent. De duurtijd van het contract staat vermeld in de kleine lettertjes, maar niet prominent. Dat zijn twee zaken waar ik constant op terugkom. Ik zou willen voorstellen dat iedereen zijn eigen factuur bekijkt en daar conclusies uit trekt. Het kan natuurlijk wel dat er in oktober is afgesproken dat leveranciers een jaar overgangstijd krijgen.

Valerie Taeldeman (CD&V): Ik kom ook graag nog even kort tussen, omdat onze fractie die problematiek van deur-aan-deurverkopers van energieleveranciers hier heeft aangekaart. Het is niet de bedoeling dat we iedereen over dezelfde kam scheren. Maar het blijft toch opvallend hoeveel klachten de federale Ombudsman blijft ontvangen over die gewiekste huis-aan-huisverkopers, met alle drama's van dien voor een aantal gezinnen en alleenstaanden.

Die deur-aan-deurverkoop is ook een van de 34 acties in het energiearmoede-programma. Er werd een code goede praktijk opgemaakt voor de energieleveranciers, en aan de hand daarvan kunnen zij op een goede, kwaliteitsvolle manier contracten aanbieden. Maar toch zien we dat die code dikwijls niet wordt gerespecteerd. Ik hoop dat een van de aanbevelingen zal zijn dat die code decretaal kan worden verankerd.

Want zolang dat een vrijblijvende code blijft, waar geen sancties aan verbonden zijn, gaan die praktijken blijven gebeuren. Ik heb ook begrepen dat we de deur-aan-deurverkoop niet zomaar kunnen verbieden, omdat dat in strijd is met de Europese regelgeving. Dus als we dan toch willen optreden tegen die malafide verkopers, dan zal dat toch via een decretale verankering moeten gebeuren.

Minister Lydia Peeters: Collega Gryffroy, het klopt dat de duurtijd nu nog niet op de factuur vermeld staat. Ik heb daarstraks in mijn antwoord al gezegd dat de federale minister van Consumentenzaken op 19 oktober 2018 een akkoord had bereikt. Ook de gewesten hadden aan dit overleg deelgenomen, net als heel wat andere stakeholders.

Op 19 oktober werd er een akkoord bereikt, en was er een consensus over hoe men die factuur in de toekomst zou zien. De duurtijd zou daar dan ook uitdrukkelijk op worden vermeld. Maar u weet dat er nadien een partij uit de Federale Regering is gestapt, met als gevolg dat dit nog niet decretaal werd verankerd. Dit is alleszins federale materie, en het was de bedoeling om er binnen zes maanden voor te zorgen dat die facturen zouden worden aangepast. Dat was alleszins zo gevraagd aan de leveranciers.

Wat het verhaal van de deur-aan-deurverkoop betreft: ook dat is federale materie, en ook dat kan ik dus niet verbieden. Aangezien er eind 2018 een akkoord was, hoop ik dat dat straks alsnog finaal in effectieve regelgeving kan worden omgezet. Maar dit is opnieuw federale materie, en het is dus aan de federale overheid om daar verder het nodige voor te doen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): U hebt dus decretaal niets kunnen doen omdat wij niet meer in de Federale Regering zitten? Decreten zijn wel Vlaamse materie; de federale overheid beslist over wetten.

Er wordt in het federaal parlement momenteel nog over heel wat wetten gestemd, en voor zoiets krijg je altijd een akkoord. Maar ik lees op de website van minister Kris Peeters dat dit uiterlijk tegen 1 maart afgerond zou zijn, en dat het vanaf dan in werking trad. Maar ik zie op mijn voorschotfactuur van 1 april dat dit niet is gebeurd.

Ik daag iedereen uit om jullie voorschotfactuur eens na te kijken. Weet mij te vertellen of je op een heel simpele manier kunt zien of je het goedkoopste tarief hebt, en of je weet wanneer het contract komt te vervallen. Dat is iets waar ik nu al een paar jaar om vraag, maar blijkbaar is dat zeer moeilijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over fotovoltaïsche panelen op spoorwegbermen – 977 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): In het Zonneplan werd ook een doelstelling uitgewerkt om PV-installaties (photovoltaic) langs spoorwegbermen mogelijk te maken. De beschikbare ruimte bevat immers heel wat potentieel. Een eerste proefproject werd gesitueerd op de spoorwegberm tussen Leuven en Aken. Concreet gaat het over het traject van een tiental kilometer langs de hst-lijn (hogesnelheidstrein) tussen Haasrode en Hoegaarden, waar tot 10 megawatt aan PV-vermogen zou kunnen worden geïnstalleerd. Dit project diende het pad te effenen voor andere investeringen op de spoorwegbermen.

We dachten: oké, dat is een nieuw en veelbelovend project. Maar blijkbaar is dat niet het geval. Want op basis van het antwoord op mijn schriftelijke vraag van 22 februari, lees ik dat het project het station nooit heeft verlaten. Er werd een bestek opgemaakt, maar geen enkele partner bleek geïnteresseerd. Er bleven blijkbaar te veel onduidelijkheden over de bodemstabiliteit of de kosten van de netaansluiting. Op basis daarvan heeft Infrabel beslist om het project stop te zetten en zich te concentreren op projecten waarvan de haalbaarheid beter gegarandeerd is,

namelijk zonnepanelen op de gebouwen. In dit geval spreken we dus niet meer over de trein der traagheid, want de trein is gewoon afgeschaft.

De vraag naar de stand van zaken komt hier regelmatig terug.

Minister, wat zijn de redenen waarom het project van PV-panelen op spoorwegbermen niet kostenefficiënt is? Hoe kan een oplossing worden geboden aan de uitdagingen voor de bodemstabiliteit en de kosten van de netaansluiting?

Op welke manier zult u Infrabel aanzetten tot sense of urgency om versneld maatregelen te treffen voor het klimaat en nieuwe ambitieuze projecten op te zetten voor duurzame energieproductie bij Infrabel?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Hoewel in een kwalificatieproces zeven ondernemingen waren geselecteerd, heeft uiteindelijk geen enkele van deze kandidaten een bod uitgebracht voor het plaatsen van fotovoltatische zonnepanelen op de proeflocaties van Infrabel op de spoorwegbermen van het hst-traject in Bierbeek.

Het onderzoek van Infrabel daaromtrent bij deze potentiële kandidaten gaf aan dat er een te grote onzekerheid was rond een aantal technische gegevens, voornamelijk de bodemstabiliteit van de bermen en de mogelijkheid tot en kosten van een netaansluiting in deze specifieke locaties. Dat speelt om tot een kostenefficiënt systeem te komen.

U begrijpt dat ik niet bevoegd ben voor de uitdagingen van de bodemstabiliteit. Op vraag van mijn voorganger, toenmalig minister van Energie Bart Tommelein, heeft Infrabel het Vlaams onderzoekscentrum EnergyVille ingeschakeld om de problematiek rond de netaansluitingen te laten onderzoeken, met het resultaat dat het faciliteren van de netaansluiting van deze grootschalige PV op deze locatie een hoge kost zal omvatten.

Het is het resultaat van al deze gegevens samen dat maakt dat om technische en financiële redenen wordt afgezien van het verder faciliteren van fotovoltatische zonnepanelen op de spoorwegbermen van de hst-lijn.

Dat is de reden ook waarom Infrabel besliste om de focus te leggen en middelen in te zetten op hernieuwbare-energieprojecten waarvan de haalbaarheid vandaag beter gegarandeerd is, om zo bij te dragen aan de verduurzaming van de energievoorziening. Dit betreft het plaatsen van fotovoltatische zonnepanelen op gebouwen.

Ik voorzie hier verder geen acties rond, aangezien deze problematiek al meermaals met Infrabel expliciet werd besproken.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): We kunnen de problematiek van Infrabel vergelijken met de problematiek die werd aangekaart door Comeos. Je kunt inderdaad de vraag stellen of het plaatsen langs de spoorwegbermen technisch de meest interessante oplossing is, aangezien ze ook veel daken hebben van onderhoudswerkplaatsen. Recent werd in mijn gemeente zo'n onderhoudsplaats geopend. Daarop liggen er ook geen zonnepanelen. En zo komen we weer tot dezelfde discussie over het economische potentieel. Doordat de spoorwegen hun elektriciteit zeer goedkoop kunnen aankopen, is het voor hen altijd interessanter om aan te kopen via de normale aankoopprocedure en dus rechtstreeks van het net, dan zelf zonnepanelen te plaatsen. Ze zitten daar namelijk met een negatieve internal rate of return (IRR).

En zo komen we weer in de discussie van daarnet: we kunnen het maar oplossen als we er inderdaad een 'local energy community' van kunnen maken, waardoor je er andere zonneverenigingen bij kunt betrekken. Enzovoort.

Ik heb geen bijkomende vraag, maar wilde gewoon die opmerking meegeven. We zitten hier een beetje in dezelfde discussie als daarnet over Comeos.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): We hebben die discussie ook al gevoerd in de plenaire vergadering, één of zelfs twee keer.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat Infrabel het niet heel erg graag wil. Zoals de heer Gryffroy zegt, heeft dat waarschijnlijk te maken met het feit dat ze hun energie bijzonder goedkoop aankopen. Ik vind het belangrijk dat we hen aanzetten tot de nodige urgentie.

Misschien kunnen we een aantal – misschien bindende – richtlijnen over hernieuwbare energie naar voren schuiven waarop ze zich moeten beroepen als ze zichzelf van energie willen voorzien.

Voor mij kan het niet dat een bedrijf dat zoveel energie verbruikt, zelf te weinig het goede voorbeeld geeft.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Ik wil nog even kort opmerken dat het verhaal van Comeos niet volledig te vergelijken is met dat van Infrabel. Infrabel zit met zijn installatie te ver af van het net en heeft technisch een aantal problemen om de energie rechtstreeks te injecteren. Dat is niet zo bij grote winkelcomplexen. Comeos kan, in het kader van de energiebeleidsovereenkomst (EBO) die we hebben gesloten, tot een werkend businessmodel komen. Daarvoor verwijs ik naar mijn vorige antwoorden. Ik denk dat er tussen Comeos en Infrabel toch een duidelijk verschil is.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik ben het niet helemaal eens met uw technische opmerking. Ik heb gezegd dat ik het wel eens ben met uw opmerking over de spoorwegbermen, maar Infrabel heeft toch andere mogelijkheden? De daken van stations, de daken van de werkplaatsen... Maar nee, die gebruiken ze niet.

Jawel, ze zullen deze optie bestuderen, en ik weet waar het zal eindigen. Omdat ze hun elektriciteit zo goedkoop aankopen, halen ze nooit een positieve IER. Dat kun je maar oplossen als je derden laat investeren en dat gaat alleen via local energy communities. Ik denk dat we gewoon geduld moeten hebben tot die local energy communities er zijn. Er is voor Infrabel geen puur economisch potentieel als het alleen met de daken werkt, want het sluit zich dan aan op de meest nabije hoogspanningscabine. Infrabel heeft voor heel België een aankooppolitiek aan een supergoedkope prijs. Ik denk de goedkoopste omdat Infrabel gigantische volumes nodig heeft.

We hebben dus wat tijd nodig. Ik ben echter ook geen voorstander van wat de heer Danen zegt. We moeten Infrabel geen verplichting opleggen, want als je hen verplicht om met een negatieve IER te werken, dan wordt die ergens door iemand betaald. Ofwel komt dat dan van de algemene middelen ofwel wordt het in het treinticket verrekend. Ik wil ook niet dat straks het treinticket een deel van de zonnepanelen moet betalen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het gebruik van de zonnekaart
– 978 (2018-2019)**

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): De zonnekaart is een webapplicatie waarbij iedereen kan nagaan of het dak van de woning geschikt is voor zonnepanelen of een zonneboiler. Bovendien krijgt men een indicatie van de aankoop prijs van een installatie en de terugverdientijd, de mogelijke besparing op de energiefactuur en de winst voor het milieu. Via een eenvoudige klik kan men dan de resultaten in een gepersonaliseerd rapport opslaan en afdrukken, en een overzicht van de erkende installateurs terugvinden. De gegevens uit de zonnekaart worden bijvoorbeeld gebruikt door makelaars om de waarde van een pand en het potentieel te bepalen. De zonnekaart is zo een gebruiksvriendelijk en sensibiliserend instrument voor al wie wil investeren in zonnepanelen of een zonneboiler, maar door de bommen aan informatie het bos niet meer ziet. In een oogopslag kan men het potentieel van een investering in PV-panelen of een zonneboiler onderzoeken en effectief aan de slag gaan.

De zonnekaart werd op 1 maart 2017 gelanceerd en noteerde in dat topjaar maar liefst 600.000 bezoekers. In 2018 daarentegen kende het, ondanks de campagnes van het Vlaams Energieagentschap (VEA) via sociale media en de lokale besturen, een terugval naar 171.288 bezoekers. Dit cijfer werd meegedeeld in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 1 februari 2019. In dat antwoord evalueert u het gebruik van de zonnekaart als 'zeer positief'. Inhoudelijk wel, maar we zijn toch teruggevallen van 600.000 naar een goede 170.000 bezoekers.

Wat is de timing voor de integratie van de zonnekaart in de woningpas en het vernieuwde energieprestatiecertificaat (EPC)?

Welke nieuwe gerichte informatiecampagnes worden nog gepland? Wat zijn de doelstellingen daarvan?

Hoe kunt u de zonnekaart een nieuwe boost geven? Op welke manier kunnen de moeilijk bereikbare doelgroepen worden gesensibiliseerd?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: De zonnekaart is bij de lancering op 3 december 2018 in de woningpas geïntegreerd. Ze is sinds 4 januari 2019 in het vernieuwde EPC geïntegreerd.

Dit voorjaar is opnieuw een publiekscampagne gepland via Facebook, YouTube en Google. We zetten ook in op het bereiken van bedrijven via LinkedIn. De doelstelling is om zonne-energie in de kijker zetten en aan te moedigen om door te klikken naar de zonnekaart. We willen daarmee mensen die de zonnekaart nog niet kennen, optimaal bereiken en mensen die eerder al de pagina hebben bezocht, ervan overtuigen om alsnog over te gaan tot de installatie van zonnepanelen of een zonneboiler. Naast rechtstreekse onlinecommunicatie ondersteunen we lokale besturen opnieuw met visueel campagnemateriaal, zodat ook zij opnieuw bij hun gezinnen, bedrijven en organisaties campagne kunnen voeren en we dat verder kunnen versterken. In het eerste kwartaal van 2019 merkte het Vlaams Energieagentschap (VEA) een stijging met ongeveer 30 procent extra paginaweergaven tegenover dezelfde periode in 2018. Ik kan daar misschien nog bij aangeven dat

ik overal waar ik kom, ook nog heel specifiek reclame maak voor de zonnekaart. Misschien kan iedereen in deze commissie dat doen.

We weten alleszins dat herhaling werkt. Daarom werkt het VEA nu aan een extra functionaliteit om de bezoeker te motiveren om ook terug te keren naar de zonnekaart. Door het integreren van de stroomvoorspeller in de zonnekaart zullen we de gebruiker laten zien welk deel van zijn elektriciteits- en warmwatervraag hij die dag zelf had kunnen maken als hij al zonnepanelen of een zonneboiler had geïnstalleerd. Een concrete timing hiervoor kan ik nog niet meegeven, maar het zal vermoedelijk midden 2019 kunnen worden gelanceerd. De moeilijk bereikbare doelgroepen spreken we aan via de lokale energiehuizen.

De voorzitter: De boodschap zit in de herhaling.

De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Bij dezen herhaal ik dus dat ik dit een goede app vind, en dat iedereen die dus moet gebruiken. Ik heb inderdaad gezien aan de hand van de cijfers die zijn medegedeeld, dat, als je op een bepaald ogenblik een campagne doet, een maand later het aantal raadplegingen van de zonnekaart stijgt. Met andere woorden: een campagne helpt wel. In april 2018 was er een campagne en in mei was dat bijna het dubbele. Men moet dus inderdaad blijven inzetten op campagnes, maar er is ook wat u medio dit jaar nog wilt lanceren, de integratie met de stroomvoorspeller. Dat lijkt me inderdaad ook een leuke tool. Dat maakt het uiteindelijk heel tastbaar voor mensen: als ze het doen, dan is dat het effect. Dus, ik maak daar reclame voor.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het eenheidstarief voor energiedistributie – 984 (2018-2019)

Voorzitter: mevrouw Valerie Taeldeman

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): De Vlaamse Ombudsdienst heeft in zijn jaarverslag een aantal aanbevelingen voorgesteld. Op het vlak van energie pleit de ombudsman onder meer voor een eenheidstarief voor energiedistributie, want wie in Vlaanderen woont, betaalt niet overal hetzelfde bedrag voor de distributie van energie. Er zijn in Vlaanderen meer dan tien intergemeentelijke samenwerkingsverbanden (IGS'en) of de zogenaamde intercommunales die het vervoer van elektriciteit en aardgas organiseren. Die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zijn actief op een specifiek en uniek grondgebied. Er is met andere woorden geen overlapping. In de afgebakende gebieden van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zijn er dus prijsverschillen voor de distributie van elektriciteit en aardgas, maar de consumenten hebben uiteraard geen vrije keuze. De markt heeft hier dus geen invloed. Daarom pleit de Vlaamse ombudsman voor een eenheidstarief voor de distributie van elektriciteit en aardgas.

Minister, wat is uw standpunt over een eenheidstarief voor de distributie van elektriciteit en aardgas? Volgt u de Vlaamse ombudsman daarin? Wat is de financiële impact van een dergelijk eenheidstarief voor de distributienetbeheerders, Fluvius en de consument? Werden daarvoor in het verleden reeds stappen gezet? Werd de impact becijferd?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: De vaststelling van de methodologie en de bepaling van de distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas zijn een bevoegdheid van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG).

Het Vlaams Parlement heeft in het Energiedecreet een set van richtsnoeren vastgelegd waaraan de methodologie moet beantwoorden. Deze richtsnoeren zijn niet specifiek, maar algemeen van aard. Het zijn bovendien beleidsrichtsnoeren die het domein van de technische regulering niet mogen betreden.

U had een vraag over de financiële impact van een eenheidstarief. Met een uniform tarief zou iedereen in het Vlaamse Gewest een gemiddeld tarief betalen voor de toegang tot het net. Daar staat tegenover dat bepaalde distributienetbeheerders dan onredelijk grote winsten zouden kunnen boeken en dat de financiële capaciteit van andere hen niet zou toelaten om hun aandeelhouders blijvend te vergoeden voor het geïnvesteerde kapitaal.

Dit zal dan ook stap voor stap aangepakt moeten worden, maar op termijn zullen we hier wel naartoe moeten gaan.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik had gedacht dat u daarover toch een visie zou hebben. Ik kan in elk geval onze visie geven. We zijn niet voor een eenheidstarief voor energiedistributie. *(Opmerkingen van Johan Danen)*

Neen, ook door Gent. Gent is een van de betere. Ik denk dat u daar ook in de coalitie zit. Filip Watteeuw zal niet graag horen dat de prijs stijgt en dat hij dat moet uitleggen aan zijn burgers.

Een aantal diensten is gesolidariseerd, zeker als het gaat over de openbardienstverplichting (ODV), maar de investeringen kunnen verschillen afhankelijk van de distributienetbeheerder, als gevolg van de geografische indeling of bepaalde accenten die men wil leggen. Dat heeft implicaties op de netkosten en dergelijke.

Ik ga ook niet akkoord met wat u zegt over de richtsnoeren en het beleid, dat dit niet aan ons is maar aan de regulator. Als wij politiek beslissen dat het wel of niet zo is, dan is dat wel een politieke beslissing en dan moet de regulator zich daarnaar voegen.

Als we gaan naar een eenheidstarief, betekent dit ook dat de distributienetbeheerders moeten fuseren en dat we gaan naar één grote distributienetbeheerder. Wij zijn van het idee van een grote distributienetbeheerder afgestapt omdat we het belangrijk vinden dat er nog verschillende zijn met elk hun eigen investeringspolitiek. Fluvius is dan de 'system operator' en overschouwt het geheel, maar het is wel het kapitaal van de gemeenten dat in de verschillende distributienetbeheerders zit. Ik denk niet dat het goed is om te gaan naar een eenheidstarief, ook al weet ik dat het voor bepaalde regio's onbegrijpelijk is dat zij nog altijd, historisch gezien, met een hogere energiedistributiekost zitten.

Ik had wel gehoopt dat u een duidelijke visie zou geven, maar misschien hebt u eerst gewacht op mijn repliek.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Niemand die zijn visie nog wil geven? *(Gelach)*

Mijnheer Gryffroy, u vraagt specifiek naar mijn visie, maar ik heb u een antwoord gegeven als lid van de Vlaamse Regering. Ik kan de Vlaamse Regering hier niet verbinden tot een welbepaalde visie met betrekking tot het eenheidstarief. Als u heel strikt naar mijn mening vraagt, dan kan ik u wel positief antwoorden dat ik

voor het eenheidstarief ben. Dat staat los van mijn lidmaatschap van de Vlaamse Regering.

Wat betreft de distributienetbeheerders, is het een feit dat zij zouden moeten kunnen fuseren en dat men dan kan overgaan tot een eenheidstarief. Dat is op dit ogenblik nog niet het geval.

U verwees ook specifiek naar Gent, maar Gent behoort tot het gemiddelde qua prijzen. Het is niet zeker dat zij de laagste hebben.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Limburg behoort waarschijnlijk tot de duurdere. Vandaar dat men daar voor dat eenheidstarief is.

De lokale inspanningen die moeten gebeuren om de netten uit te bouwen, verschillen van regio tot regio. In die context kan er nooit een volledig eenheidstarief zijn. De tarieven zullen steeds dichter naar elkaar toegroeien, maar er zal altijd een zeker verschil op zitten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.